

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201535
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6319201535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti S., S., nar. XX. Z. XXXX, toho času V. U. Y. a S., nar. XX. Q. XXXX, toho času U. K. O. M. V. G. G., obe bytom ako matka, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., deti matky: M.Y., J. XX. Z. XXXX, bytom E. XX/XX, K., toho času B. X., a otca: I. S., nar. X. M. XXXX, bytom I. XXXX/X, G., o návrhu otca na zrušenie nariadenej ústavnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č.k. 1P/55/2019-85 zo dňa 9. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 1P/55/2019-85 zo dňa 9. decembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol nasledovne:

- I. Návrh otca maloletých detí na zrušenie ústavnej starostlivosti sa zamietla.
- II. Súd ruší výrok II. uznesenia Okresného súdu Brezno, č.k. 8P/32/2019-13 zo dňa 18.02.2019 počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.
- III. V. U. Y. je povinné odovzdať maloletú S. S., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti O. O. N. G. G..
- IV. Rozsudok Okresného súdu Brezno 8P/93/2018-95 zo dňa 04.12.2018 zostáva bez zmeny,
- V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že otec maloletých S. a S. (ďalej len „maloleté detí“ alebo „maloleté“) na návrhom domáhal, aby súd maloleté deti vrátil do jeho opatery; maloleté deti majú doma vytvorené podmienky na ich rozvoj, majú čo jesť, majú kde spať a pobyť v ústave im psychicky neprispieva. Matka maloletých detí sa k návrhu napriek výzve nevyjadrila; U. K. O. a V. G. G. navrhlo návrh zamietnuť. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že v starostlivosti otca o maloleté deti neprišlo k výraznejším zmenám.

1.2 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletých detí, zástupcov V. U. Y. a U. K. G. G., výsluchom oboch maloletých detí, oboznámil listiny obsiahnuté v súdnom spise. Oboznámil tiež obsah opatrovníckeho spisu. Aplikoval ustanovenia § 26, § 44 ods. 3, ods. 4, § 54, § 55 ods. 1, ods. 3, čl. 5 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 36/2005 Z.z.“); ďalej aplikoval ustanovenia § 217 ods. 1, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“).

1.3 Okresný súd v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je, že došlo k takej zmene pomerov, ktorá zohľadňuje záujem maloletého dieťaťa vyžadujúceho zmenu pôvodnej úpravy. Zmena pomerov musí byť závažnejšieho charakteru; môže spočívať v okolnostiach na strane rodičov alebo na strane maloletých detí. Súd musí mať na zreteli záujem dieťaťa na jeho riadnej výchove, pri rešpektovaní stálosti rodinného prostredia. Súd zisťuje, či sú v čase rozhodovania vytvorené náležité predpoklady pre odovzdanie dieťaťa do iného výchovného prostredia aj z hľadiska, či dieťa toto prostredie pozná, či si naň a na osoby, ktoré ho budú vychovávať, zvykne a príľne k nim, a teda či zverením maloletého dieťaťa do nového prostredia nebude ohrozený ďalší vývoj dieťaťa.

1.4 Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok (Okresného súdu Brezno) č.k. 8P/27/2019, ktorým prv podaný návrh otca na zrušenie ústavnej starostlivosti zamietol. Dôvody, pre ktoré bol tento návrh zamietnutý, v čase rozhodovania okresného súdu naďalej trvali a boli dôvodom zamietnutia aj nového návrhu na zrušenie ústavnej starostlivosti. Matka maloletých detí je naďalej vo výkone trestu odňatia slobody a otec maloletých detí ma naďalej nepriaznivý zdravotný stav, čo potvrdzujú ním predložené lekárske správy, v ktorých ošetrujúci lekári nekonštatujú také zlepšenie zdravotného stavu otca, ktorý by mu umožňoval zvládnuť starostlivosť o maloleté deti.

1.5 Nakoľko V. U. Y. v konaní poukázalo na skutočnosť, že ďalší pobyt maloletej v ich zariadení už nie je potrebný a tento pobyt splnil svoj účel, súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil výrok II. uznesenia Okresného súdu Brezno, sp.zn. 8P/32/2019, ktorým bola U. uložená povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti V.. Z uvedeného dôvodu okresný súd uložil V. aj povinnosť odovzdať maloleté do starostlivosti U., v ktorom sa má ústavná starostlivosť o maloletú vykonávať na základe rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 8P/93/2018.

1.6 Na základe uvedeného tak ostáva v platnosti rozsudok Okresného súdu Brezno, č.k. 8P/93/2018, ktorým bola nad výchovou maloletých detí nariadená ústavná starostlivosť.

1.7 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 2 ods.1 C.m.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a § 52 C.m.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec maloletých detí (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, ktoré označil ako „žiadost' o zrušenie ústavnej starostlivosti“, v ktorom uviedol, že maloleté deti majú vytvorené podmienky, majú čo jesť, kde spať a nie sú ohrozené na živote. Mal zato, že ich pobyt v ústavnom zariadení im neprospeje po psychickej stránke, nevie ani, prečo mu boli maloleté deti odobraté. Pokiaľ ide o jeho zdravotný stav, cíti sa dobre, zdravotný stav má stabilizovaný a môže sa o deti riadne starať.

3. Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení súhlasila so zrušením ústavnej starostlivosti a so zverením maloletých detí do starostlivosti otca.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení mal zato, že správanie otca je účelové, agresívne a arogantné; nepripúšťa svoje zlyhanie a nezvládnutie výchovy maloletých. Jeho správanie je ale nestabilné, máva prejavy agresívneho správania a verbálnych útokov; maloleté deti do zariadenia neprichádzajú v stanovenom termíne a sú sprevádzané plnoletou sestrou. Správanie otca nemá pozitívny vplyv na výchovu maloletých detí. Kolízny opatrovník so zrušením ústavnej starostlivosti nesúhlasil; poukázal na to, že rodičia maloletých detí zanedbávali starostlivosť o ne, zlyhávali najmä vo výchove; k zlyhaniu vo výchove došlo opakovane. V minulosti nariadený dohľad dlhodobo neplnil svoj účel, pred umiestnením do ústavnej starostlivosti sa u maloletých detí prejavovalo nevhodné správanie so sexuálnymi prvkami; maloleté deti nerešpektovali vyučujúcich, boli vulgárne a arogantné. Spolupráca otca so školou bola na nízkej úrovni. Otec maloletých detí je onkologický pacient, starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje pomocou plnoletej dcéry N., ktorá však svojim spôsobom života neovplyvňuje pozitívne na mladších nepĺnoletých súrodencov. Kolízny opatrovník k vyjadreniu pripojil záznam z terénnej sociálnej práce, z ktorého vyplýva, že správanie maloletých detí sa výraznejšie nezlepšilo a ani nezhoršilo; počas pobytu maloletých detí v rodinnom prostredí počas vianočných sviatkov neboli zistené nedostatky, maloleté deti sa do zariadenia vrátili v poriadku, hygiena bola zabezpečená na požadovanej úrovni.

5. V. voči zrušeniu ústavnej starostlivosti námietky nemalo.

6. U., v ktorom sa vykonáva nariadená ústavná starostlivosť odporučil návrh otca na zrušenie ústavnej starostlivosti (odvolanie) v prípade maloletej S. zamietnuť a vyhovieť mu v prípade maloletej S..

6.1 U. poukázalo na dôvody umiestnenia maloletých detí v ich zariadení; maloleté deti v domácom prostredí nemal stanovené žiadne pravidlá a ich výchova bola viac menej živelná, bez pozitívneho pôsobenia zo strany rodičov. Z dôvodu nezvládnuteľného správania sa maloletej S. táto bola dočasnej umiestnená v reedukačnom zariadení. Po jej návrate pokračuje v ôsmom ročníku špeciálnej základnej školy, v júni 2020 dovŕši 16 rokov a ukončí povinnú školskú dochádzku, Maloletá S. má vo vedomostiach značné nedostatky, ktoré už nie je schopná dobehnúť; po návrate z reedukančného zariadenia sa opakovane do centra nevrátila zo školy a odišla do G. k otcovi, k úteku nahovára aj maloletú S.. Maloletá S. nemá záujem o ďalšie vzdelávanie, nie je perspektíva v pokračovaní štúdia maloletej.

6.2 Pokiaľ ide o maloletú S., u tejto dochádza k zlepšeniu školských výkonom a aj jej správania; pre jej ďalší vývoj je však prospešné, aby zotrvala v ústavnej starostlivosti, návrat maloletej do pôvodného rodinného prostredia by pozitívny psychický vývin zastavil. Maloletá S. zvláda výchovno-vzdelávacie nároky primerane svojej úrovni.

7. Ďalšie relevantné vyjadrenie nebolo.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 65 a § 66 C.m.p, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

8.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len a skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že otec maloletých detí sa návrhom domáhal zrušenia ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi, tvrdil, že starostlivosť o maloleté deti dokáže zabezpečiť a maloleté deti majú v jeho domácnosti vytvorené dobré podmienky, majú kde spať, majú čo jesť a je o nich postarané. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Dôvody rozhodnutia súd prvej inštancie sú síce stručné, ale zrozumiteľné a jasné. Rozhodnutie okresného súdu bolo podložené náležitým preskúmaním sociálnych pomerov účastníkov; okresný súd si vyžiadal potrebné správy pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu na zrušenie ústavnej starostlivosti.

9.1 Odvolateľ po vyhlásení napadnutého rozhodnutia písomné vyhotovenie rozsudku v lehote neprevzal, podal však návrh na zrušenie ústavnej starostlivosti, ktorý súd prvej inštancie posúdil ako odvolanie a vykonal úkony v zmysle § 373 C.s.p.. Tento postup okresného súdu bol správny.

9.2 Z obsahu opatrovníckeho spisu odvolací súd zistil, že ústavná starostlivosť maloletým deťom S., S. a S., bola nariadená rozsudkom Okresného súdu Brezno, č.k. 8P/93/2018-95 zo dňa 4. decembra 2018, s tým, že maloleté deti budú umiestnené v O. O. N. G. G.. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že bolo „v záujme oboch maloletých detí, aby im bola nariadená ústavná starostlivosť. Matka sa o maloleté deti nemôže starať, nakoľko je vo výkone odňatia slobody a otcovi v riadnej starostlivosti o maloleté deti bráni jeho vážna choroba. V dome, v ktorom býva otec s maloletými deťmi, bývajú aj iné dospelé osoby (N. S., G. S.), ktoré svojím životom nie sú vhodným príkladom pre maloleté deti“. Okresný súd Brezno následne uznesením sp.zn. 8P/32/2019-13 zo dňa 18. februára 2019 ex offo začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o zmenu zariadenia, v ktorom maloletá S. bude vykonávať ústavnú starostlivosť s tým, že U. O. V. N. uložil povinnosť odovzdať maloletú do starostlivosti V.. Z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že súd tak konal po zistení, že je potrebné, aby maloletá vykonávala ústavnú starostlivosť v zariadení, ktoré je špeciálne určené pre maloleté deti s výchovnými problémami, ktoré videl v tom, že maloletá nerešpektovala zamestnancov centra, nevhodne sa vulgárne správala, nerešpektovala pedagógov v škole, zanedbávala povinnú školskú dochádzku, utekala z centra aj zo školy. Po úteku zo zariadenia sa maloletá vrátila v zlom zdravotnom stave, mala problémy s koordináciou

a chôdzou a z testu moču bola pozitívna na marihuanu. Maloletá následne ušla aj z urgentného príjmu Rooseveltovej nemocnice a takýmto správaním ohrozovala seba na zdraví a živote.

9.3 Okresný súd Brezno naposledy vo vzťahu k starostlivosti o maloleté deti S., S. a S. rozhodoval v konaní vedenom pod sp.zn. 8P/27/2019, v ktorom rozsudkom zo dňa 18. apríla 2019 návrh otca maloletých detí na zrušenie ústavnej starostlivosti zamietol. Konštatoval, že v čase rozhodovania „matke v starostlivosti o maloleté deti bráni výkon trestu odňatia slobody s predpokladaným koncom 26.06.2021; otec maloletých detí je onkologickým pacientom, je uznaný za invalidného pričom chodí na brigády. Hoci otec maloletých detí tvrdí, že pri svojom zdravotnom stave ako aj práci sa dokáže o maloleté deti postarať, maloleté deti ho nerešpektujú, nevidia v ňom autoritu. Dospelá sestra maloletých detí N. bola v čase svojej maloletosti pre výchovné problémy umiestnená tiež v reedukačnom centre, teraz žije v domácnosti otca a svojím životom nie je vhodným príkladom pre svoje mladšie sestry. Nedošlo tak k zániku dôvodov, pre ktoré bola maloletým deťom nariadená ústavná starostlivosť“.

9.4 Súd prvej inštancie konal o návrhu na zrušenie nariadenej ústavnej starostlivosti. Z napadnutého rozhodnutia vyplývajú dôvody, pre ktoré bola ústavná starostlivosť nariadená. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na konštatovaní, že dôvody, ktoré viedli k nariadeniu ústavnej starostlivosti naďalej trvajú a k zmene pomerov v tomto smere nedošlo. S uvedeným záverom sa odvolací súd stotožňuje; matka maloletých detí je naďalej umiestnená v zariadení na výkon trestu odňatia slobody a logicky tak nemôže osobne vykonávať starostlivosť o maloleté deti. Ak aj otec maloletých tvrdí, že sa o maloleté deti dokáže postarať, z obsahu opatrovníckeho spisu vyplýva, že tomu tak nie je, a to aj v dôsledku ochorenia, ktorým otec maloletých detí trpí a zároveň v dôsledku skutočnosti, že u maloletých detí nepožíva dostatočný rešpekt. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že maloleté deti v zariadení, v ktorom sú umiestnené, prevezme a odovzdá predovšetkým plnoletá sestra N., u ktorej však okresný súd už v minulosti konštatoval, že spôsobom svojho života nie je vhodným vzorom pre maloleté deti.

9.5 Nestabilné a agresívne správanie sa otca maloletých detí uvádza v jednotlivých správach aj kolízny opatrovník, ktorý so zrušením ústavnej starostlivosti nesúhlasil. Otec maloletých detí v konečnom dôsledku okrem nesúhlasu s napadnutým rozhodnutím neuviedol žiadne ďalšie dôvody, pre ktoré by malo byť rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne alebo nezákonné. Z predložených lekárskeho správ - nálezov nevyplýva u otca maloletých detí také zlepšenie zdravotného stavu, ktoré by zaručovalo, že o maloleté deti bude riadne postarané. Z uvedeného plynie záver, že najlepší záujem maloletých detí za zisteného skutkového stavu nepredpokladá zrušenie ústavnej starostlivosti; najmä ak z jednotlivých správ vyplýva, že najmä u maloletej S. by návrat do domáceho prostredia mohol znamenať zastavenie pozitívneho psychického vývinu.

9.6 Na správnosti záverov súdu prvej inštancie nič nemení ani vyjadrenie U., ktorý v dôsledku nezáujmu maloletej S. o ďalšie vzdelávanie a neexistencie perspektívy v pokračovaní v štúdiu maloletej súhlasil vo vzťahu ku nej so zrušením ústavnej starostlivosti. Takéto stanovisko nič nehovorí o dôvodoch, pre ktoré bola ústavná starostlivosť nariadená. Zároveň iba ukončenie povinnej školskej dochádzky, predpokladané v júni 2020, nie je dôvodom pre zrušenie ústavnej starostlivosti.

10. Vzhľadom vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil pri riadnom zistení skutkového stavu, jeho rozhodnutie je vecne správne, a preto odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil. Nebolo preukázané, že by dôvody, pre ktoré bola ústavná starostlivosť nariadená, pominuli.

10.1 Okresný súd sa zároveň správne vo vzťahu k maloletej S. zaoberal otázkou dôvodnosti dočasného umiestnenia v V. a správne uzavrel, že dôvody pre takéto umiestnenie netrvajú; v správaní sa maloletej bola zistená čiastočná náprava, ktorá odôvodňovala zrušenie prv vydaného neodkladného opatrenia. Stav, založený rozsudkom okresného súdu č.k. 8P/93/2018-95 zo dňa 8. decembra 2018, tak trvá naďalej.

10.2 Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok rozsudku okresného súdu o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p..

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 58 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).